

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 4.— Núm. 127.— Diumenge 11 de Janer de 1903.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrecs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civilsino tot quant se refereixi á la organisiació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueves y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instància's plebs y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espasnyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosca presti servy tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

La mort d'en Sagasta

Ni per molt descomptada que's tingüés, deixa de revestir trascendència la mort de l'únich capitost veritable dels partits històrichs espanyols. Ab en Sagasta desapareix per sempre lo simbol de la política centralista, lo que meller sintetisava l'Espanya dels darrers temps, la que comensà ab les revolucions de comedias i acabà ab los pactes vergonyosos y tràgics de la pau de París. Fòra en Sagasta de l'escenari polítich, qui podrà substituirlo, ab prou mèrits, ab prou popularitat y prestigis pera continuar la seva tasca de desgovern?

Per això creyem que la desaparició del quefe del fusionisme té una trascendència remarcable pel pervinbre d'Espanya. Faltats los partits centralistes, tant republicans, com monàrquics, de's únichs puntuals ferms que'ls aguantavan; reduïdas las seves forces a petits aplechs de devots del pressupost, sense altra mira ni interès que la satisfacció d'ambicions personals, d'avuy endevant li serà molt més difícil al règim centralista surar per damunt de les reclamacions justíssimes que contra d'ell comensan a aixecar-se de tots los indrets d'Espanya. Y en aquesta situació compromesa, los encarregats de comandar la nau de l'Estat, o s'enfonzarán cada dia ab més estrèpit arrastrant en sa caiguda al mateix Estat, o hauran d'entrar de bon o mal gràt en lo turrer de las concessions, anant de dret a l'autonomia de las regions.

Veusquí'l problema que deixa plantejat en Sagasta a la seva mort; lo problema de la vida o de la mort d'Espanya. S'erran, donchs, los que s'afanyan a buscar solucions pera que subsisteixi'l partit fusionista, ab l'intent de continuar la política del seu mantenedor y quefe. Així com lo partit conservador acabá ab la mort d'en Cánovas, lo fusionisme ha desaparegit ab la mort d'en Sagasta. Podrà durar més o menys temps la parodia del partit fusionista com dura encara la parodia del partit conservador, però a la fi, ni l'un ni l'altre poden subsistir després de la desaparició dels dos únichs prestigios que'ls sosténian.

Es hora, per consegüent, de que'ls autonomistas catalans prengan posicions perque la lluita esdevindrà cada vegada més forta, puig que'l centralisme no abandonará tan fàcilment lo turrer guanyat. Es hora de que's demonstri que nosaltres, que volém la vida d'Espanya, però no una vida artificial y sense attractius com la que li han donada's partits històrichs, estem disposats a treballar fins a depondre a las regions qu'encara no s'adonan del noble desvetllament que a Catalunya s'observa.

Tal volta així, a la política anoradora d'en Cánovas y d'en Sagasta, podrà oposarhi un'altra política de reconstitució y de redempció.

Las properas lluitas

Ja ho havem dit moltes vegades que l'autonomisme és un moviment que s'imposa, y a diferencia dels altres partits politichs sostinguts ab col·laboracions y agents de certs negocis poch escrupulosos, l'autonomisme és la manera de pensar de tot un poble.

Per això en totes las lluitas que aqueix sostingui ab los partits politichs descendents espanyols, lo seu triomf estarà sempre assegurat. L'esperit de tots los pobles del nort y del llevant d'Espanya, dels més cultes, dels que portan menys sanch semítica en llurs venes, dels més europeus en una paix, sinó és francament autonomista, odia'l despotisme centralista, és descentralizador, en lo sentit de que de la descentralización política a l'autonomia no hi ha solució de condi-

Las lluitas entre'l centralisme y'l particularisme serán dintre poch temps a Espanya, lluitas entre'l poble del nort y del mitj-jorn. Ja no será Catalunya que lluitarà per si sola contra l'Espanya centralista, sinó que las regions que tenen conciencia del seu modo d'esser, que van al devant de la civilisació espanyola, que no están dominadas per un semitisme embrutidor, vindrán a ajudarnos en la nostra tasca regeneradora.

Vindrán los fills de l'antiga Basconia, forts y sapats com los que habiten las nacions septentrionals d'Europa, y ab llur llengua respectada en tot lo mon menys en son propi terro, nos parlarán de la llibertat de llur antiquissima patria. Vindrán los descendents dels antichs celtas, y ab conciencia plena de son valguer nos cantarán ab llur parla dolçissima las llurs tristes, llurs esperances y llurs amors a la seva estimada Galicia. Los nostres antichs germans d'Aragó, desenganyats d'un centralisme que'ls hi abandonat y empobrit, vindrán a ser altra volta's nostres aliats en la nova creuada antisemítica. Tots junts lluitarán contra'l centralisme que degeneràs poble y mata las iniciativas y entrebaixa las accions de regions que no necessitan caminadors pera emprendre una bona marxa progressiva. Junts formaràn una Espanya lliure, particularista, constituida per pobles quinas virtuts serán lo més gran emblema de l'Estat. Junts lluitarán fins a vencer lo centralisme y junts enterraran las despulles de D. Quixot, de l'Espanya pobre y atrassada, visionaria y semítica.

Las lluitas que'ns veurém obligats a sostindre no serán sanguinaries y odiosas, sinó progressivas y civilizadoras. Venceràn progressant y imponant aqueix progrés, y tenim seguritat de sortir vencedors en la nova creuada perquè confiém en la veritat de las nostres ideas y conviccions y en la forsa del nostre poder. En la nostra creuada regeneradora obraràn sempre dins de la legalitat, infiltraràn las novas ideas en lo cor de nosaltres conciutadans y faràn que nosaltres representants en las Corts sigan la verdadera representació de la manera de pensar y sentir del nostre poble. Y'l dia que las regions centrals perdin l'hègemonia de l'Estat y aquesta la tingan las regions y nacionalitats cultas d'Espanya, aquell dia seràn un poble digno, civilisat y progressiu.

Conversa interessant

Sr. Director de

Lo CAMP DE TARRAGONA.

Molt senyor meu: Com que suposo s'haurán ja enterat pels diaris dels discursos pronunciats en lo meeting republicà celebrat aquí, no m'entreindrà extractantlos. Per altra part, fòra de l'autonomia municipal y provincial preconizada per en Salmerón, que deu ésser lo darrer figuri autònom inventat pels centralistas, lo demés s'ha dit ja moltes vegadas y gayre b'ns ho sabèm de memoria. Això sí, los elements republicans, que aqui son los més, feren una xardosa rebuda a ne'n Salmerón, Junoy, Corominas, Lerroux, Blasco Ibáñez y demés accompanyants.

Lo principal motiu d'escriureli questa carta, és pera donarli compete d'una conversa que tingueren dos significats republicans de Barcelona ab altres catalans, y que crech no és indiscret fer pública, tota vegada que dits senyors parlavan devant d'altres personas desconegudas.

— A las de diputats provincials no presentaràn cap candidat. Pera diputats a Corts, si.

— No está ultimada. Per ara són segurs Salmerón, Lerroux, Junoy y Corominas. Lo quint lloc lo voldràm reservar per en Roca y Roca que'ho mereix; però l'Odón de Buén

ne té moltes ganas y no sabém com se podrá arreglar.

— Es clar que en la candidatura hi anirà molt bé algún element jove; però ahont és aquest element? Ja fa temps que de l'Universitat no surten més que catalanistas...

— Aquí ja's pot dir: las majorías las guanyarán los catalanistas, perquè nosaltres no havérem sapigut preparar lo turrer com ho han fet ells.

Lo de las festes de la Mercè ho deixarèm perde tantament, y quan nos adonarem de l'exit ja era tart.

— En Lerroux l'hem de presentar per forsa, perquè com serà molt combatut, més calor pendrà la cosa y per lo tant més vots a l'urna. En Sunyol me deya l'altre dia que a n'ells los hi va molts b'ns Lerroux perquè'ls hi donarà molts vots, de gent que no en poden sentir parlar. Ara falta sapiguer si aquest excés de vots serà més favorable als catalanistas o a nosaltres.

— Sembla que ni conservadors ni fusionistes presentarán candidats. Nosaltres, com queda dit, candidatura plena, pera treuren en tot cas las minorias, puig si ni això obtinguessim allavoras, lo partit republicà català podría considerarse mort.

— Manresa? Es un os, malgrat tenirhi allí nos'c alcaldes menys, entre ells lo del cap de districte.

Com aquellas manifestacions ditas en moments d'expontaneitat, las crechs interessants, las hi trasmeto pera que'n fassi l'us que creguí convenient.

L. P.

Castelló 8 Janer 1903.

Lo Regionalisme a Valencia

De La Libertad:

— Lo centralisme domina las regions valentes dels cacichs; aquesta és doncs la primera embestida que cal donar: la destrucció del caciquisme local, tasca que cadascú té d'emprendre a casa seva y tots a una: netear los municipis, las diputacions y després las Corts de tot regidor y diputat que tingui compromisos ab tots los partits politichs, que son sempre's que d'un nom ne fan una bandera; elegir ajuntaments y diputacions de homes rectes y patriots que tinguin un medi de viure, conegeut y honrat, que no cerquin altre profit que'l del seu poble o regió, que no dependeixin més que dels vots dels seus ciutadans.

En lloc d'Espanya mancan homes d'aquestas condicions: estan encanats en la familia y fan una ganyota de fastich quan se'ls parla d'això; no hi fa rès; se'ls cerca, se'ls atia, se'ls empren. Quan més retrets se mostrin, essent homes patriots y de brahó, més fan pel cas y al veure que no són rodas caciquistas, sinó estaments honrats, als o baixos, del cor del poble los que'ls hi portan sufragis: al veure que no van tots sols a fer un paper ridicol en una corporació de centralistas, sinó acompañats d'altre gent de bé: al veure, sobre tot, que la seva elecció respon a una acció unànim y vigorosa com és l'actual moviment regionalista, alashoras, los bons paisans duran ab gust la càrrega que la vèu popular los hi imposi y veuré quins braus campions de la bona causa n'ixen d'aquesta gent del cor net y el cap dret que avuy viu arraulida a l'amor de la llar y allunyada dels interessos comunals.

Si a la primera embranzida n'hi figura tres a la casa de la Vila, a la segona n'hi ficarèm dotze; si cada regió d'Espanya pogués enviar a Madrid tan sols un parell de diputats regionalists aquestas vinentes eleccions, ja veuríam s'farían de feina, ja veuríam qui despertar-se'ls endormiscats y qui amagars'e'l centralisme set estats sota terra.

Aviat tindrèm eleccions; cal no perdre temps si volèm aprofitarlas, los catalans per Catalunya, los valencians per Valencia, los aragoneses per Aragó, los biscains per Vizcaya, etc., y tots per Espanya qu'està agotant arrunada; tots estarem obligats a treballar com una corda de brins de seda, cada fibra per si y totas encargolades en una sola pessa.»

La qüestió del Marroch

Una vegada més s'ha demostrat l'antagonisme entre la prempsa cortesana de Madrid y la prempsa independent de las regions espanyolas que no segueixen las inspiracions del règim centralista imperant. Mentre la primera ab lo poch seny que la caracterisa y atenta tan sols al negoci dels cinch céntims, inflava'ls telegramas rebuts de Morería, fent veure que Espanya devia prendre determinacions radicals, això és, enviar barcos y tropas a la costa africana, la prempsa de lo que a Madrid s'anomena despectivament de provincias, mostrava serenament los perills d'emprendre aventuras que no'n han de reporter cap benefici positiu.

Ja ho sabíam y és hora de que se'n enteri'l veritable poble, la gent que pateix y paga, que s'entusiasmá ab lo simulacre de Melilla y sortí de polluguera ab la guerra de Cuba. La prempsa madrilena, ab sos esclats patriotes, ab sos cants èpics, no desitja altra cosa que retornar als estats excepcionals, als temps de las notícies sensacionals y dels canards, perquè d'aquesta manera arrodoneix lo seu negoci, aumenta la venda y'ls actionistas se reparteixen un bon dividendo.

Bella manera de defensar la Patria!... Perquè, per si no s'enrecorda ningú, prou s'afanyan los rotatius madrilens en fer saber a tots los qui'ls llegeixen que la seva campanya no pot ésser més desinteresada, que no'ls mou altre sentiment que la defensa de la integridad del territorio, fortament amenassada per unes quantas kàbilas que arreglan ab fums de pòlvora las seves diferencies!

Hipòcritas, més que hipòcritas! Lo que anyoran los rotatius del Centre no és altra cosa que'l retorn dels felissos temps de la guerra de Cuba. Allavoras, lo poble espanyol, fanatisat per las predicacions patriotes d'una prempsa corrompuda, ajudada per l'inconsciencia o la mala fè dels politichs d'ofici, se llenà com un boig a la desastrosa guerra ab las colonies, despoblant los camps, buidant la caixa del contribuyent y inmolant innocentas víctimas que no hi tenian cap culpa en los desacerts dels governants y en los criminals egoïstmes d'uns quants diaris mercantilistas. Y són aquells mateixos diaris los que volen afondar las diferencies entre las regions, són los mateixos diaris que motejan de separatistas las nobles aspiracions de Catalunya...

Afortunadament, sembla que l'experiencia dolorosissima dels darrers desastres, ha fet que l'opinió pública reflexione, imposantse aquesta vegada'l sentir comú. A las bravatas de la prempsa madrilena s'hi ha opositat una indiferència general, ben significativa per cert perquè demostren que ja no són sos articles y sus patotxerias materia de fè peral pùblic. La qüestió del Marroch l'ha jutjada tothom ab serenitat y s'ha hagut de regoneixre que no tenia la importància que de primer moment

volian donarli's rotatius centralistas. Y encara s'ha lograt més: tothom imperialista ha convingut en que Espanya devia procedir ab exquisida correcció y gran cuidado, puig és segur que las nacions interessades en la qüestió del Marroch, totas elles més fortes que nosaltres, en cas de una intervenció, donarien a l'Estat espanyol l'ençàrrec pitjor y més compromès.

Nos havem d'alegrar d'aquest fràcas de la prempsa de Madrid. Ell diu ben a las claras que'l país n'està cansat de crèure y seguirà cegament. Ell nos ensenyà també que la desconfiança en lo Centre va creixent de dia en dia. Ell nos fa veure que per poc esforç que las regions fessin s'arribaria a anular per sempre aquela influència malestra.

Si lo que ha ocorregut aquesta vegada ab la qüestió del Marroch se va repetint y's manifesta a cada nova ocasió ab més rellau, la diversitat de parers y fins l'antagonisme entre'l Centre y las Regions espanyolas, serà hora de creure que aquest país encara té salvació, que encara hi ha medi de refer lo enrunat y aixecar una nova Espanya del tot diferente de la d'avuy.

Un enfado de Sant Pere

Lo Baró de l'Arn, després d'haver fet lo darrer badall, tustava ab calma y dignitat a la porteria del Paradís. Sant Pere, conegut ab la manera de trucar, que demanava entrada una persona educada y distingida, obri de bat a bat la portalada, salutant afectuosament al noble Baró, invitando a seure en los banchs de roure de l'aposent.

— Suposo que dureu los papers en regla,—observá'l venerable porter; y'l Baró de l'Arn, ficantse la mà a l'infent de la casaca, en tragué uns protocols, que'ls entrega a Sant Pere, dientli:—Penso que estarán bé.—Lo pescador de Galilea se posà los ulleras, y vegent qu'el document consistia en un certificat autorisat pel rector de la parroquia, feu un signe de alegria. Deya aixis lo protocol. «Home just y sotmés en tot als preceptes de l'iglesia, caritatius, observador dels manaments de la lley de Déu, home sabi, que aconsellava als pobres de franch, y encara'ls donava diners pera pagar los seus deutes, home de humilitat exemplar, home rich que's gastava tot lo que produïan las seves rendas, en protegir empreses benèficas, com hospitals, convents y tota mena de fundacions religiosas, varò sencer a qui no pogué temptar lo dimoni, ni enganyarlo'l món ni la carn, home en fi, qual vida sobre la terra, fou una contínua peregrinació en profit dels desamparats.»

— Molt bonas recomanacions porteu, estimat Baró,—feu lo venerable porter, quedantse dret y ab lo protocol a la mà; mes ara tinch de fervos algunes preguntes:—En lo vostre poble hi ha gaire gent?

— Unas vint mil ànimes.

— Y totes aquestas personas deuen seguir la moda del dia, ballar, renegar, blasfemar, emborraxar, donar grans escàndols, atropellar-se pobres y richs, cometre grans injustícias, no es veritat?

— Si, senyor, desgraciadament.

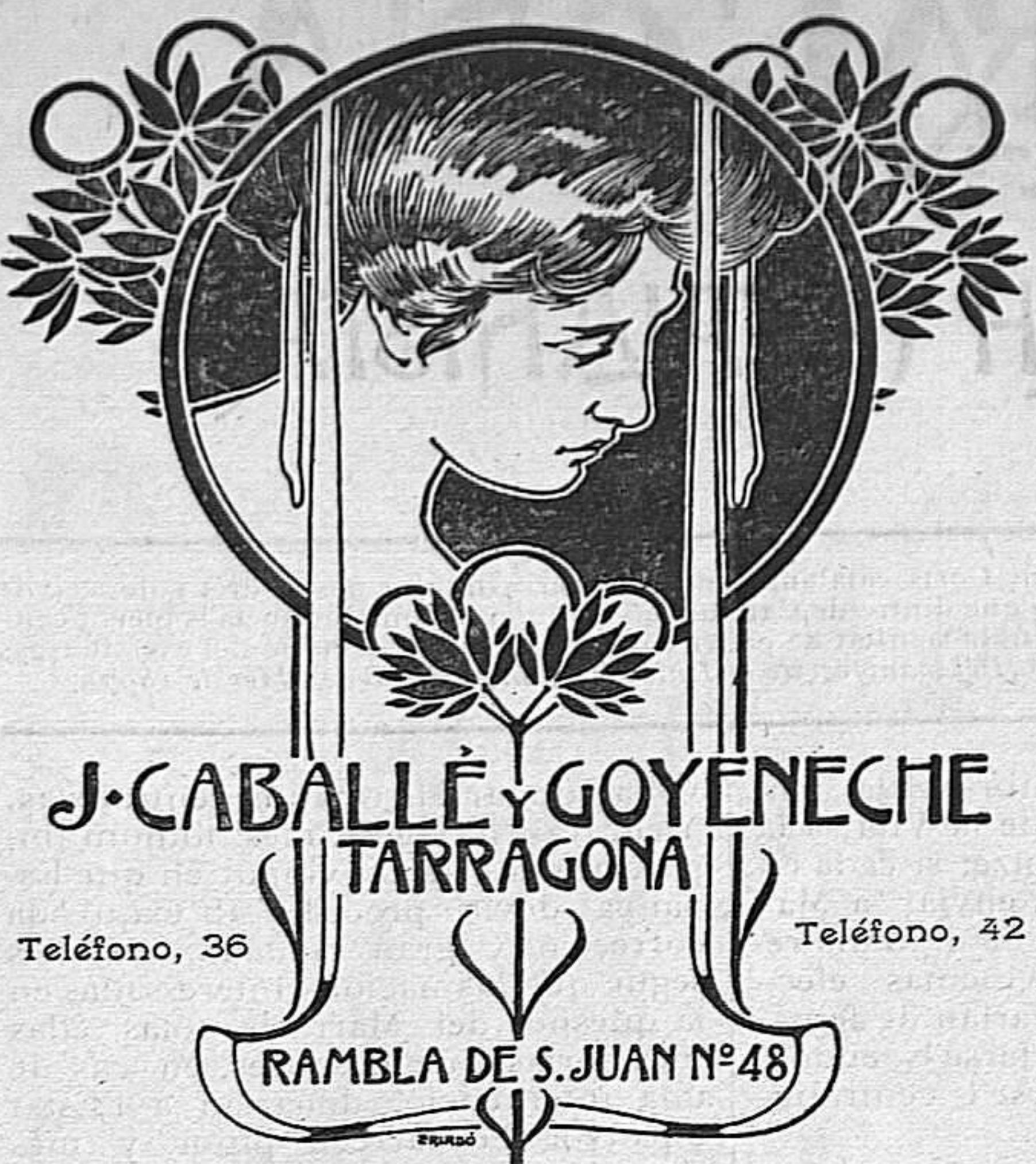
— ¿Y'ls alcaldes, regidors, empleats, encarregats d'administrar justicia, diputats y tota mena de buròcratas, que mangonejan la cosa pública, què fan y qui són?

— Casi tots son impíos, farsants, hipòcritas, lo més perdulari que vos te pugui imaginarse; viuen ab los suors del poble, a qui desmorallisan.

— ¿Y'ls homes honrats, los que vo- leu la pau y la llibertat dels pobles, quan venen eleccions, sigan de la classe que's vulga, com vos porteu, que feu?

— La gent honrada, digué'l Baró, un xich confús, no hi va a las elec-

ORNAMENTS D'IGLESIA

Teléfono, 36

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA

Teléfono, 42

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

DE LA
ANTICA FÀBRICA
de SEDERIES Y TALLER
de BRODATS
DE
Fills de Miquel Rusí
BARCELONA

Artística pera Salóns
en Bronzo

Bronzo-Or
— * —

Plata Santamaría
de la casa

A. y H. Santamaría
BARCELONA

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

cions, perquè, com sab que totes són la farsa, l'embusteria més gran, y la lladregada més asquerosa, prefereix estarse a casa, sufrir y no barrejar ab los malvats.

Sant Pere, posantse un poch serio, y guaitantse al Baró de fit a fit per sobre las ulleras, continuà:

—Y aquesta onada de corrupció és molt gran? vull dir, si són molts los malvats, o forman majoria?

—Majoria... ca... si són en petit número, però com cridan tant y tot ho esvalotan, tot lo dia s'agitan y corrren d'aquí y d'allà, sembla que són molts. Després, ab las amenassas fan por a tothom; d'aquí que la gent de l'ordre s'estiga a casa a treballar y no's vulga barrejar ab la murria!la.

—Y vos, noble Baró, no podiáu ser alcalde o diputat alguna volta, o influir perque vinguessin bons jutges?

—Sí, senyor; lo primer m'era molt fácil, però sempre vaig fugir d'aquestes trifulcas, per horror a la sanguina, que tot ho enmatzina y empestifa.

—Pero vos podiáu posarhi poch o molt de frè a n'aquest desgavell del dimoni...

—Veurà... tot sol, poca cosa podia ferhi: ademés això exigia un sacrifici superior a mas forsas, no n'hauria tret profit....

—Y a les eleccions, vull dir, a votar lo candidat de bé hi anavau may?

—Hi vaig anar alguna volta, però com la gent de bé perdé sempre, malgrat y ésser la majoria, allò no podia soportarse. Rompián las urnas, garrotejavan als contraris, insultavan, feyan votar los morts del cementiri y, encara que pochs, resultavan sempre ab gran majoria...

Sant Pere donava mostres d'impatiencia, y cambiant lo tò, fins llavors suau, per un de més violent y excitat, cambià també de preguntes.

—¿Y vos distingit Baró de l'Arn, quina vida us feyau?

—La vida... la vida corresponent al meu estat... és dir... vaja... bona vida.

—¿Y pahiau bé?

Lo noble Baró complertament desconcertat, extranyava moltissim tals preguntes y entre confós y avergoñit, contesta que sí, que pahia bé.

—¿Y tingueréu may por del còlera, insinuá Sant Pere, cada volta ab la cara més seria y l'accent més sever?

Lo Baró de l'Arn no sabia què responder, ni esperava una tanda de preguntes tan estranyas o impensadas, però com no havia dit may una mentida, respongué: No senyor... és dir... si alguna vegada's presentava'l colera en lo meu poble, jo me'n'anava ab tota la familia cap a les propietats de la Sardanya, com era molt natural, però donant abans ordres als majordoms, que distribuissin las almoinas correspondents, y socorreguessin las necessitats, tant com permetés la meva renda.

Sant Pere donant dos o tres toms per la porteria, lo cap baix y una mà posada sobre la barba, feya petar las sandalias sobre l'enrajolat y's coneixia que estava nerviós.

A l'últim se girà tot rodó, de cara al Baró de l'Arn y li digué:—Segons vostra propia confessió, resulta que menjau molt bé, que pahiau admirablement y que tot donant als pobres lo que reportaven vostras ren-

das, fugiau de mals de cap y disgustos. Es dir, que haventvos colocat Déu en una posició envejable, pera fer un gran bé a l'humanitat, us heu limitat o contentat a anar al Cel del llit estant, sense sacrifici, sense martiri, sense lluita. En quant a donar als pobres, a convents y fundacions religiosas necessitadas, heu obrat molt bé, perquè precisament la renda era seva y no vostra, en prova que fà pochs minutus us han obligat a deixarla: podèu dir que era bon administrador del patrimoni, que era un home de bé a carta cabal, a la vista del món. Ab això figurèuse com hauria anat en lo municipi, si vos ficantoshi haguessiu administrat allà.

Sou responsable com tots los homes de bé del vostre poble, de la perdió del mateix, de la ruïna y de la postació en que's troba: vèyau lo canvi dels temps, lo nou camí que prenen los errors, y no sabiau profitároven; a la casa que era vostra, heu deixat las magníficas pastorals del doctor Morgades referents a las eleccions, y encara no las heu llegidas; deviáu combatre ab las armas que dóna l'enemic, deixar la rutina y la preocupació, y ficarlos a la sanguina, eixintne net, provar tots los medis lítics, lluitar contra'l mal en lo terror més escabros que's presenta, no cedir als contraris de l'ordre social ni un pam de terror, emplear en eixa tasca la vostra activitat, totas las forsas, y si convenia la mateixa vida, no dormir, quan lo dimoni vetlla sempre. Si vos y tots aquests que's diuen homes de bé, haguessiu obrat aixís, no'n vindrà poca de gent del vostre poble a tustar aquí; però ara, ja fà molts anys que no'n vé cap, perquè'l dimoni se'l emporta al moment de fer lo darrer badall. ¿Què heu fet per traure l'onada de purria y podridura qual fetor arriba fins als núvols? Heu faltat als devers de ciutat honrat; heu fugit de la lluita eterna contra'l mal que's presenta cada cop d'una manera diferenta, però sempre difícil; heu refusat lo calvari perque crucifica; no vos heu atrevit a portar la creu per massa pesanta. Si no fós pel certificat del senyor Rector, jo vos diria que no podieu pas entrar en aquest Regne, mes ara tampoch puch assegurarho, he de consultar a Nostramo aquest cas, que no és pas lo primer.

Sant Pere, ab lo patracol a la mà obri la segona porta, y's ficà Cel endins, deixant al Baró de l'Arn, fadiat, aclaparat, ab lo cap plè de remordiments, pensant en las personas del seu poble que's perdian per culpa d'ell, y al mateix temps, esperant ab temensa, la sentència que dictaria'l jutge inapelable, del Tribunal Suprem.

Al cap de curta estona eixí'l venerable porter, insinuant al pobre Baró, que era condemnat a estarse al Purgatori fins lo dia del judici final.

Lo sentenciad s'alsà, se despedí humilment, acatá'l fallo de Déu, y entrant per altre corredor s'encaminà vers lo Purgatori.

Sant Pere, tot enfadat, rebaté'l patracol del Baró sobre la taula, boy murmurant: Sempre'l mateix... catòlics de pega... gent de missa y bo... de conveniencia... que's hi té més comptel' paidor que'l bé del pròxim.

JOSEPH BERGA.

Los federals catalans

Desde abans de l'Assamblea que'l partit federal celebrà a Madrid, que entre'ls catalans partidaris de las doctrinas d'en Pi y Margall, s'hi notan dues tendencias ben determinadas, favorable l'una y contraria l'altra a tranzigir ab las forsas republicanas centralistas.

Aquesta última tendencia acaba de marcarse en la darrera Assamblea regional, que ha tingut lloc darrerament a Barcelona, tant en lo transcurso de las deliberacions com en la carta en que'l senyor Laporta s'excusà ab los seus companys d'Assambleas de no anar a pendre part en la reunio de la mateixa, y que publicàrem a titol d'informació. Diu aixís:

Barcelona 6 de Janer de 1903.

Distingits companys y correligionaris: Si fan memoria de la meva abstenció en las tascas de la darrera reunio de l'Assamblea Catalana y dels motius en que la fundava, aixís com del cuidado qu'he tingut fins avui en fer constar que en tot lo referent a la Assamblea de Madrid y a la constitució d'un Consell o Directori espanyol no hi volia art ni part petita ni grossa, compendrà que, si tampoch vinch ara a la reunio de l'Assamblea Catalana que té lloc, no és pas perquè tingui ganas de passar per poch deferent ab companys meus tan dignes com vostès ho són, sinó per mantenirme fidel al criteri que sempre, d'ensé de la mort d'en Pi y Margall, pare y creador del nostre partit, he vingut sostenint respecte a quina deu ser l'orientació del federalisme català y quina la seva suprema autoritat directora.

Sembla que avuy, en la reunio de la nostra Assamblea, s'ha de parlar de lo fet a Madrid pels delegats que, de pobles y altres entitats catalanas, van acudir a la crida del Directori nacional, y de si'l digne president del Consell Regional català, a qui tan deu agrair y deurà agrair més cada dia'l federalisme a Catalunya, té de pendre o no possessió del càrrec que se li adjudica del Consell nacional creat darrerament a l'Assamblea de Madrid. Aquestas qüestions seran tan importants com se vulgi per molts o potser per la totalitat de representants de la nostra Assamblea exceptuada la meva insignificativa persona; però a judici meu, és dir, desde'l punt de vista ahont lo poso per mirar las conveniencias del federalisme, no val la pena tractarlas y la val ni volerlas esmentar, si no s'ha de fer per reconeixre francament que era mellor no haver acatat la convocatoria del Directori de Madrid ni haber anat a l'Assamblea nacional y haber dit, net y clar, que's federal catalans, mort don Francisco Pi y Margall, ja estavan bé a casa y no volíam cap direcció ni autoritat que fós exterior a Catalunya.

Això crech que vostès no ho dirán pas, y si creyenho aixís no m'ero, me sembla que trobarán que soch llògich no prenen part en la reunio d'avui, puig és, ni més ni menys, la continuació d'aquella altra reunio a la que'm vaig abstindre d'anar, a fi de quedar ab complerta llibertat de acció pera combatre la sumisió a qualsevol Consell nacional, y la política federal a l'espanyola, uniformista y jacobina casi bé sempre.

No'n vull cap de Consell nacional, és dir, que aixís com és criteri, no sé si de la majoria o de l'unanimitat de vostès, que l'actual Consell nacional no està ben constituit, perquè pera serho deuria formarse no més que de representants de regions, és criteri meu que, fet de representants de regions o fet com ho es avui, tot Consell nacional és enterament inútil, pertorbador y malèfic pera nosaltres y pels ideals que volèm realisar. Lo que se'e de tots los federals espanyols ha de serho no una persona o colectivitat, sinó solzament l'esperit d'en Pi y Margall, és dir, lo seu programa per tots admès y que tots propaguem.

Perquè, sense que se'n pugui dir ab rahó separatistas, per demostrar lo nostre amor als demés federals de Espanya'n tenim prou ab voler que los organismes de totas las regions, sense formarne un de comú, s'ajudin y's relacionin sempre, ni més ni menys que sol succeir entre germans que han tingut la desgracia de perdre lo pare, superior a tots ells, y que quedan igualment lliures dels seus actes, com no siguin menors o simples. Una cosa és lo partit federal y un'altra cosa seria l'Espanya federal; puig si questa necessitaria un poder central que's cuidés de las relacions d'ordre nacional, tals com las referents a corrius y telègrafos, exèrcit federal de mar y terra, conflictes internacionals y interregionals y altres,

lo partit federal, que no té semblants coses, no necessita Consell nacional, com no sigui pera cuidarse d'obrir mercats electorals a gent que a casa seva no sab ahont colocar la seva notorieta.

Creguin, senyors, que'l meu allunyament de la tasca a que vostès e consagan a horas d'ara, no obre altres motius que's que esplico, ni a desig de molestar a personas que estimo, si estimar no vol dir adulter, que és cosa que'm repugna, y estiguem certs que, si prescindint de temors que més aviat haurian d'esser esperansas falagueras, volèm fer bona feina, haurém d'acceptar tots lo criteri de no acatar cap autoritat federal de fòra de la regió, com a pas indispensable per una ampla germanor de tots los autonomistas de Catalunya.

Los saluda afectuosament, desitjantloshi Democracia, Federació y República, son correligionari,

MIQUEL LAPORTA.

Comentaris

La mort d'en Sagasta

Tots los periòdics omplen columnas y més columnas biografiant a en Sagasta, que al Cel sia, y retrayent anècdotes de l'home que ha sigut més discutit, d'Espanya. Lo mello que havém llegit se deu a nostre distingit amic D. Joan M. Martínez, qui ab lo següent cop de pinzell retrata de má mestra a en Sagasta:

«La indolència proverbial de Sagasta ha sido siempre invencible, y quizá en esa condición especialísima de su carácter, unida á un trato bondadoso hasta la exageración y á una astucia verdaderamente prodigiosa, està la clave de muchos sucesos inexplicables y hasta de ciertos éxitos políticos alcanzados por él en un país fatalista como Espanya, donde tanto germen dejaron, no los árabes—raza ilustrada y fecunda—sinó los almohades y moros, tan ignorantes como perezosos.»

L'indolència y l'astucia, hèus aquí las dues grans audicions d'en Sagasta, a qui l'història tractará probablement ab més benevolensa de lo que ara'n pensèm, perquè may ab més rahó s'ha dit, que cada poble té'l govern que's mereix. Espanya's mereixia a Sagasta, qui'n carácter de tant se m'endona, corresponia de plè al carácter del poble espanyol, indolent pera l'estudi y'l treball.

No serèm pas nosaltres los que tractem de carregar sobre'l nom d'en Sagasta la responsabilitat de la darrera debacle. Això seria injust, perquè desgraciadament desde molts segles, en la gobernació de l'estat espanyol s'han suscrit una verdadera cadena de Sagastas, o sigui lo resultat de l'hegemonia castellana que ha monopoliat y monopolisa la direcció de l'Estat. No és donchs la culpa de un home, sinó d'una rassa, qual predomini sigüé justificat en aquells temps d'aventuras y de fàcils conquistas; però que avuy no té rahó de ser perquè la ciència ha desterrat als aventurers.

Aixís com Cervantes va pintar tot una època y tot una rassa en las inmortals planas del Quixot, aixís mateix l'història d'en Sagasta serà'l quadro que tancarà un dels darrers períodes de la decadència d'un poble y d'una rassa.

¡Pás a las rassas del Nort!

Lo fatur quefe

En Cánovas valia un xich més que en Sagasta, y no obstant als quinze dies ja casi ningú recordava d'él. Lo mateix li passarà a en Sagasta o més ben dit ja li passa; una vegada enterrat, la gran preocupació dels politichs madrilenys és qui'l succeix en la quefatura del partit liberal.

Certament no's perdrà lo càrrec de quefe per falta de pretendents, puig fins lo célebre Romanones aspira a ocuparlo. Lo que tenia més probabilitats era en Moret, protegit per en Sagasta; però en los darrers temps del govern liberal, en Moret se descredítà per complert demonstrant que no serveix per quefe. Prou dèu sapiguer en Moret que la breva no se la menjará ell, que haventlo sorprès la mort d'en Sagasta, viatjant per Italia, se queda tranquilament per allí, deixant que's seus correligionaris de Madrid se la arreglin com vulguin.

No creyem que la designació de quefe dongui gaires mals-de-cap als fusionistas. Aceptarán tots a en Montero Ríos, menys en Canalejas, perquè no'n tenen d'altre y més que tot per ser en Montero molt vell y trobar-se delicat de salut. L'acceptarán donchs, perquè saben que no ho disfrutarà per gaires anys y mèntries visqui en Montero las ambicions dels que volen ser quefes, aniran fent lo seu camí.

CARITAT

Suposant, com piadosament pensant, haig de suposar, que l'Ajuntament de Tarragona y la Junta de l'Hospital, sobreposantse a miras me quinas, a rançunias y futesas, sols ignora de sers pobres y raquitiens y se't sentiments, y fentse càrrecs de lo enairat dels seus mütius debers, dirigits tots a mellorar la condició humana, que en son aspecte més simpàtic los hi está confiada; suposant, dich, que una y otra entitat hauran comprès sens esforços de l'altra, los seus esforços s'estrellaran contra l'impotència, resultant estèrils pel logro dels seus beneficis fins, que en virtut d'això s'hauran posat de comú acort, pera que unidas pugui cumplir l'objecte de mellorar la morbositat y mortalitat de la ciutat que's hi está encomenada, demantloshi bons y desinteressats consells basats en l'estudi, concensut y imparcial, dels desacerts que fins avuy han dominat a nostra benvolguda Tarragona; me resta sols aiguir que si l'Ajuntament té adquirida, com li aconsellava en un dels meus articles, una tarifa mínima dels medicaments, dels col·legis d'apotecaris de aquesta ciutat, y ha fet una llista veritat de pobres de beneficiencia, tinc tots los elements necessaris per constituir lo reglament benèfich-sanitari que en lo successiu ha de regir a Tarragona, després d'aprovat per el senyor Gobernador, escoltant previament lo parer de la Junta provincial de Santitat, com disposa l'article 1.er del Real decret de 14 de Juny de 1891.

Malgrat tenir prou elements per escriure'l reglament esmentat, abans faré algunas indicacions que jo crech profitoses per tothom.

Interpretant l'esperit de la llei, crech que la calitat de pobresa no deu reunir las mateixas condicions en totes las localitats, donchs mentren en una localitat lo pare que guanyi tres pessetas, podrà subvenir a totes las necessitats de la familia, a una altra localitat aquelles mateixas tres pessetas no signifiquen més que la suma miseria. Item més; a una mateixa localitat, una família constituïda per un matrimoni y dos fills, podrà, per exemple, subvenir a las necessitats ab tres pessetas de jornal; però si aquella familia la constitueix un matrimoni jove ab tres fills o més y ab lo pare o pares vellets d'un dels conyuges, salta a la vista que las tres pessetas de jornal del marit, no representan més que la fam del matrimoni, la prole y'l pobre vell.

Feta la precedent observació, ne faré un'altra, propia també de l'interpretació de la llei, o sigui, que ja que aquesta fou promulgada ab lo sant

Pastillas Morelló

Comissions y Representacions

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

tot lo tipo de jornal ab 50 cèntims per cada un de més de quatre.
2.º Que's trobin vacunats y revaccunats, quan sigui necessari, tots los individus.

Obligacions: 1.ª Solicitar de l'Alcalde, en els impresos que's facilitaran, l'inclusió; 2.ª Presentar relació exacta dels individus de abdós sexes de la familia y demés particulars que comprenen la fulla del pàdró; 3.º Donar compte a l'Ajuntament del canvi de domicili per entregársoli noves cédulas.

Tarragona de 190...
L'Alcalde.

No acabaré aquest article sens cridar l'atenció sobre un fet molt natural y freqüent, y és que en una família pobra, entenen per tal la que reuneixi les calitats abans citades, si lo cap de família, lo treballador, la màquina productora, lo qui guanya'l jornal, està malalt, no sols necessita metje y medicinas de franch, sinó també els aliments necessaris per sostindre la malaltia y recobrar la salut, y per tant, en lloc de repartir bonos als pobres durant algunes festivitats, sens distingir malalts y sans, seria preferible que l'import d'aquells bonos, y quelcom més si precis fós, se repartís durant l'any entre els pobres malalts caps de família pobres de solemnitat pels efectes del Reglament benèfich-sanitari que comensarà en l'article que ve.

A. RABADÁ

(Seguirà)

A l'Associació Catalanista Junta General

Lo passat dimarts, diada dels Reys, celebrà la Junta general ordinaria la «Associació Catalanista de Tarragona y sa Comarca», havent concorregut a l'acte, gran nombre de socis.

Lo nostre estimat company D. Sardà Ginesta, en nom de la Junta directiva surtint, donà compte dels treballs fets durant l'any, remarcant la creixença cada dia més ostensible de l'Associació, quina vida exhibeixant permet que occupi avuy un local espayosissim, lo mellor potser que's podrà trobar a Tarragona. Per aquest motiu y pel zel demostrat tan en lo que fa referència a la part econòmica com als diferents assumptos en que ha intervenit la Junta directiva, per unanimitat s'accordà donarli un expressiu y amplíssim vot de gracies.

També parlà llargament de qüestions electorals, demostrantse ab aital motiu lo viu interès y l'entusiasme de que están posseïts los socis per continuar l'honorosíssima tasca començada ab las derreres eleccions municipals. A n'aquest fi, y pera que les accions que promogut l'Associació comptin ab una base segura o quan menys, ab la preparació convenient, lo Sr. Ginesta manifestà que s'havien creat dues seccions, una què s'anomenarà electoral, dedicada a tota classe de treballs d'oficina, y un'altra d'excursions y propaganda, complement de la primera, y que com son mateix nom indica, s'encarregarà de portar la bona llevor del Catalanisme a tots los pobles de la Comarca, organitzant les forces que avuy se troben dispersas y preparantlas pera entrar en acció quan convingui.

Això donà lloc a que's fessin entusiastas oferiments, entre els que sobressurtí'l d'en Francesch Nel-lo, en nom de l'Agrupació «Joventut Catalanista» de la que n'és digne President. També feren patriòtiques y atinades observacions ademés del señor Ginesta, los Srs. Romeu, Ferrer, Soler, Rossell, Saugar, Lloret y altres. Creyèm inútil fer constar que en la Junta general que comentem hi regnà una germanor y unitat de mires perfectas, com n'és bona proba l'unanimitat que presidi l'elecció de la Junta Directiva, que ha quedat constituida en la forma següent:

President, En Francisco de P. Jauri. —Vis-president, En Frederick Vidal. —Bibliotecari, En Francisco Rosich. —Comptador, En Jaume Muní. —Tresorer, N'Emili Borrás. —Secretari, En Bernabé Martí y En Francesch Nel-lo.

A l'aixecarse la sessió duraren bella estona's comentaris que's feren y en los que sigui remarcable l'esperit d'unió y concòrdia tan necessari pera portar a bon terme les justas reivindicacions de Catalunya.

Sants de la setmana

Diumenge, dia 11 de Janer.—Sants Higinio p. y mr. y Salvi y Alexandre bs. mrs.—Dilluns, 12.—Sants Arcadi y Aelredo o Alfredo ab. del Cister.—Dimarts, 13.—St. Gumersind mr. y sta. Glafira vg.—Dimecres, 14.—Sant Hilari b. y dr. y sta. Macrina.—Dijous, 15.—St. Pau primer ermità y st. Mauro ab.—Divendres, 16.—Sant Fulgencio b. y dr. y st. Marcel p. y mr.—Dissabte, 17.—St. Antoni ab. y sta. Rosalina cart.

Quaranta horas: continúan a l'Església de Sta. Clara y divendres començaran a l'Església de St. Joan Baptista.

NOVAS

CONVOCATORIA

JOVENTUT CATALANISTA

Se convoca a tots los socis de «Joventut Catalanista», pera la Junta General ordinaria, que, per no haverse pogut celebrar abir de primera convocatoria, tindrà lloc aquesta tarda, a dos quarts de sis, tenintse de procedir a la renovació de sis càrrecs de la Junta Directiva, y a l'ensems tractar varius assumptos de verdadera importància, per lo que's recomana puntual assistència.

Hem llegit un solt en lo setmanari federal *La Avanzada*, en que's fan certas apreciacions sobre alguns individus de la Junta Directiva de l'Associació Catalanista, que no tenen altre objecte que molestarlos directament y molestar a l'ensems als elements regionalistes de Tarragona.

Nosaltres tenim a gran honra y satisfacció acopiar tots los elements sans, sia'l que vulga l'estament a que pertanyin y'l camp d'ahoni procedeixin. Ne tenim prou ab la seguretat de la seva bona fe y de la seva honorada pera obrírlohi ab goig los brasos. Perquè, si *La Avanzada* no ho sap, lo Catalanisme no ha fet, ni farà mai, distinció entre reaccionaris y avansats, entre republicans y monárquics, puig que tots poden estimar a Catalunya y volerà gran y pròspera, y tots, per consegüent, estan en disposició d'ocupar un lloc honorosíssim en la defensa dels ideals autonomistes.

Ja veu, donchs, *La Avanzada* com contestem al seu injust escrit: aixecant lo nivell, fugint de personalismes que hem odiat sempre y en quin terri, prou que li consta al contrari, no'n havian de faltar arguments pera replicarli victoriosament.

Respecte a la tendència del Catalanisme tarragoní, ha sigut, és y serà sempre, la que més convinga als interessos de Tarragona, perfectament compatibles ab los de tota Catalunya, que no endevadars hem sigut, som y serem autonomistes per sobre de tot. Y dintre d'aquest criteri, hem procurat y procurarem lligar voluntats, y may afondir diferencies, que si per algú aquelles són molt aproposit per lluir sa inutilitat, a nosaltres nos resultan antipàticas y perjudicials al bé de la causa. Alguns exemples podríam oferir a *La Avanzada* y als federalists, d'aquesta conducta.

Altament ha de saber *La Avanzada*, que a l'Associació Catalanista d'aquesta ciutat nos'hà excluit a ningú, y que hi cap tothom que ademés de las condicions esmentadas abans, tingui la suficient educació pera alternar ab companys.

Y prou, perquè potser ne faríam un xic massa.

Segons notícies demà serà un fet la vaga general de treballadors en la vehina ciutat de Reus.

A questa lamentable situació s'hi arrivarà per la pretensió de volgut assimilar los naossos de magatzems als treballadors d'arts y oficis.

Remerciem l'obsequi.

Obran per inhalació dels agents antissèptichs, anti-catarrals y anti-aspiratius que's desprenen mèntres van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS, AUFECH, CATARRS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.

Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Sixto Villalba.—TARRAGONA

G. SERRA Y TRILLA

METGE CIRURGIÀ

ex deixable de l'minent Dr. Aza, en malalties de la pell; ex Metge alumne de l'Institut de Alfonso XIII de Bacteriologia y Seroterapia

MALALTÍAS DE LA PELL Y MALALTÍAS CRÒNICS

CONSULTA DE 11 A 1

COMTE DE RIUS, 20, 2.º—TARRAGONA.—COMTE DE RIUS, 20, 2º

Ahir fou dia de desgracias.

Una dòna que vivia devant del convent de les Monjas Descalsas, y que tenia perturbades las facultats mentals, se tirà d'un últim pis al carrer, quedant morta.

També un vell, caigué desde d'una de las muralles que hi ha a las afors de Sant Francesch, morint de les resultas.

Han sigut comentadas en sentit ben poch favorable las correspondències que de Tarragona publica nostre estimat confrare *La Renaixensa*, puig en varias de las notícies s'hi veu una marcada tendència a perjudicar, més bé que a afavorir lo catalanisme, cosa que estèm seguríssims no entra en l'intenció de l'acreditat diari barceloní.

Pera evitar, donchs, que l'opinió pública s'extravii hem fet tota classe d'indagacions y d'ellas resulta que cap dels socis de l'Associació catalanista és corresponsal de *La Renaixensa*, devant fer constar al mateix temps que no és lo més convenient a la causa entaular discussions entre periòdics catalanistes, quan tant nos convé a tots l'unió y concòrdia.

Farà bé, donchs, *La Renaixensa* en no donar lloc a que puga atribuir-se segones intencions a sus correspondències de Tarragona, ja que publicant notícies adobades a la mida de la conveniència del corresponsal, l'acreditada serietat del periòdic no hi guanya pas ràs.

Aquesta nit tindrà lloc a l'Atenèu una escollidíssima funció a benefici del primer actor y director de la Companyia D. Pere Cabré.

Se posaran en escena l'aplaudida comèdia en tres actes «Lo positivo», lo preciosos monòclech d'en Guimerà «Mestre Olaguer» y la pessa «El teñiente cura».

Lo Sr. Cabré ha tingut l'aceret de dedicar son benefici a la Junta directiva y socis de l'Atenèu, per lo que no és aventurat assegurar que aquell elegant teatre se veurà plè a vessar.

Ha prèss possesió del càrrec d'inspector de policia d'aquesta província D. Joseph Masalles, a qui agrairà los oferiments que ab aital motiu nos ha fet.

Orfebre religiosa y ornaments de Iglesia.—J. CABALLÉ GOYENECHE.

La brigada municipal s'ha dedicat la setmana passada a esporgar los arbres del passeig de la rambla de Sant Joan.

Lo subdelegat en aquesta província de l'acreditada companyia de segurs «La Previsió Nacional», nostre particular amich D. Andreu Henriquez, ha tingut l'atenció d'enviarnos un bonich calendari anunciador de dita companyia.

Agraim l'obsequi.

Avuy administrarà lo sagrament de la confirmació, en la capella de son Palau, l'Excm. Sr. Arquebisbe.

Lo Gobernador ha enviat comunicacions als queves de destacament de la Guardia civil encarregants persegueixin lo joch.

Neurastenia. — Neurostógeno Su-granés.

Camisas y corbatas alta novat. Camiseria de Pau Brú, Comte de Rius, 20.

Demà comensarán a repartir-se les fulles pera la formació del pàdró de cédulas personals.

Convalecències.—Ovi Licitina Giol.

Cansat de provar específichs sense cap resultat, l'únich que m'ha fet sortir espesíssim cabell a la calva més gran que'l meu cap tenia, és lo vegetal: «Azgar» del perruquer CASALS.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS 9

avis al públic!!

Per cada lliura de turrons de Massapà, Yema, Crocan y de fruita, se regalarà una botella de Anís Sant Geroni a tot client que's digne visitar durant les festes de Nadal, la

CONFITERIA «LA MARIPOSÀ»
ISIDRO ANGLES Y FILLS
Carrer Major, 2.—TARRAGONA

Trobaran també l'verdad y l'legítim Tarró de JIJONA com lo d'Alacant a l'índim preu de 1'60 pessetas los 400 grams.

S'arrendarà o vendrà l'edifici núm. 16 del carrer de la Pau y número 15 de la del General Contreras, ab pago al comptat o a plassos. En dit edifici hi ha cups de basanta cabuda y dos pous ab aigua abundant reunint dit local condicions pera poderhi instalar calsevol industria.

Pera tractar dirigir-se al mateix interessat, qu'avyu en dia l'ocupa, o bé a don Joseph M. Pagés, Enginier a Reus.

EN VENDA A PREU MÓDICH

La casa núm. 4 del carrer del Portalet, d'aquesta ciutat.

Informarà lo Notari D. Simó Gramunt.

Sant Agustí, 19, 1.º

Ibarra y C. de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sorirà d'aquest port lo dia 15 de Janer lo vapor **Cabo Nao**, son capitá D. C. Echavarria, admetent càrrega y passatgers pera's citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

Compañía Valenciana de Navegación

Línia regular de grans y ràpids vapors

ENTRE

Espanya, França è Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Alcira, Játiva, Grau, Martos, Cabanil y Denia

Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona, directament pera Marsella y Génova los dimars de cada setmana escala la quinzenal a Liorna.

Pera Valencia, Alacant, Almeria, Málaga, Algeciras, Cádiz y Huelva los dijous de cada setmana.

Mitjans extraordinaris a Marsella y Niza.

S'admet passatge y càrrega a nolis reduits. S'admet càrrega ab nolis seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catània, Palermo, Cagliari, Venècia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galata, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordo a Génova.

Agent: D. Román Musolas

Carrer d'Apodaca, 38.—TARRAGONA.—Teléfono, núm. 34

Xarop de hipofosfites CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofríà desde més de un any de una escròfularònica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas Emulsions y reconstituyents se presentitzan pera aquests cassos, vaig ensenyar los **Hipofosfites Climent**, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—**Dr. Siloniz**, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch asssegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presentats á la meva clínica á causa d'afeccions genitales provinentes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillerables resultats.—**Dr. Gibert**, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Ovi

Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónich. Reconstituyent

Antineurasténich

La Joya del Centre Establiment de begudas

DE JOSEPH RIOLA

Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22.—Tarragona

Cervesa fresca **Moritz**, rebuda diariament de la fàbrica.

Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps.

Dipòsit de gel.—Vins y licors de les més acreditadas marcas á preus econòmics

SE SERVEIX A DOMICILI

Joan Ruiz y Porta Procurador

Méndez Núñez, 16, 2da.—TARRAGONA

EXCELCEER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resiste tota proba al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo los podrian fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastòns, parassols de totas menes que són mol, barato y bons.

Mellor dit: no ya cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

ACADEMIA
CARRÓ

DIEVI - PINTURA
ART DECORATIV

Vniò—36. Tarragona

Horas de classe.—PINTURA.—Clase

pera noys: De set á dos quarts de nou del matí.

Classe pera senyoretas:—De dos quarts de dues á las tres de la tarde.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set á dos quarts de nou del vespre.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genivas.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, employmientos y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totas classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinicola

Complert assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C.^a, constructors d'aràdas y bogits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Méndez Núñez, 6

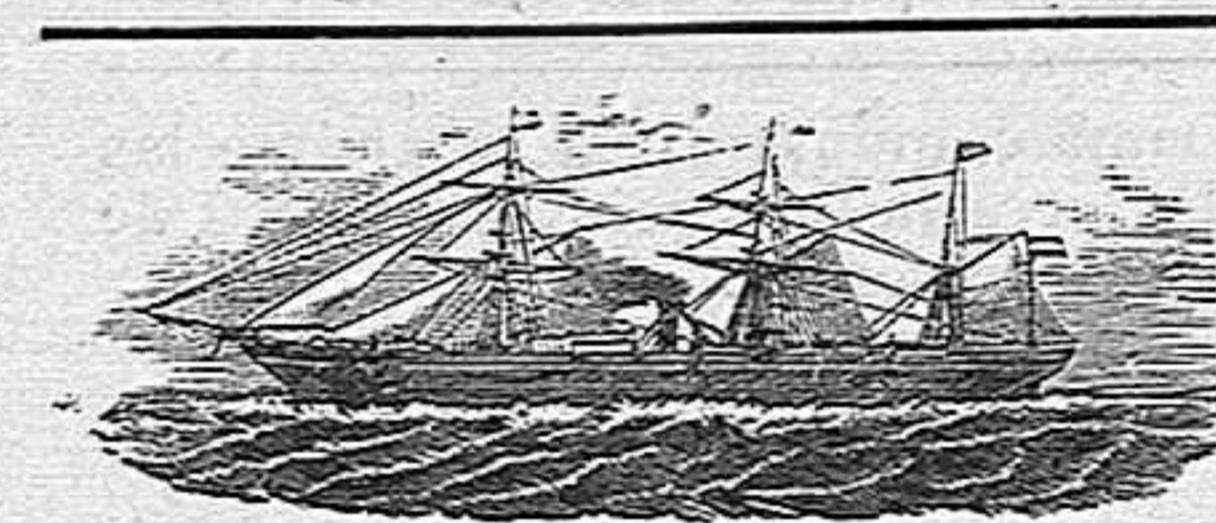
Tarragona, trimestre..... 1 peseta

Fora..... 1 "

Extranger..... 2 "

Número d'avuy..... 10 cént

Anunci a preus reduïts

Serveys de la Companyia Trasatlàntica
DE
BARCELONA

Línies de Cuba y Méjich.—Lo dia 19 de Janer sortirà de Santander y'l de Coruña, lo vapor **Cataluña**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacífich, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línies de Nova-York, Cuba y Méjich.—Lo dia 26 de Janer sortirà de Barcelona, lo 28 de Málaga y'l 30 de Coruña, lo vapor **Montserrat**, directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Línies de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Janer sortirà de Barcelona, lo 13 de Malaga y'l 15 de Cadiz, lo vapor **Buenos Aires**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combinacions pel ferro-carriol de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich pera qual port admets passatge y càrrega ab bi:llets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord á Habana.

Línies de Canaries.—Lo 17 de Janer sortirà de Barcelona lo 18 de Valencia, lo 19 d'Alacant, lo 20 de Málaga y'l 22 de Cadiz, lo vapor **M. L. Villaverde** directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, y Santa Cruz de la Palma, retornant á Barcelona per Santa Cruz de Tenerife, Las Palmas, Cádiz, Málaga (facultativa), Alacant, y Valencia.

Línies de Fernando Poó.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor **San Francisco** pera Fernando Poó, ab escales en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línies de Tanger.—Sortidas de Cádiz dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigiriss á son agent **Dr. Emili Borrás**

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, **Passeig de Gracia, 4, Barcelona.**

Farmacia Plana
al costat de la antiga
CASA FIGUERAS
REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquisits d'origen.—Complet assortit de medicina pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygues minero-medicinals
TARRAGONA

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebolledo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complet assortit de drogas, sulfat y primeras materias pera abons ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

RELOTGERIA

DE

F. RIGAU

Baixada de Misericordia, 14
TARRAGONA

Gran assortit de rellotges de totas classes y preus. Taller de composturas.

CLINICA DENTAL

DE

D. FULGENCI AGUSTÍ ALEU

PROFESSOR-DENTISTA

Unió, 44, pral.—TARRAGONA

Curació prompta de las malalties de la boca y dents. Extracciós sense dolor. Orificacions, empastaments y tota classe de obturacions.

Construcció de dents, dentaduras y aparells de totas classes y empleo de tots los anestesics coneguts.

Gran fàbrica de braguers

24, Unió, 24

Herniados (TRENCACTS)

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y pràctics que la ciència requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopèdichs.

Especialitat en lo bragger Articular Regulador Sistema Moriserrat y ab lo tractament de las trencaduras.

Grans existencias en braguerets de goma pera la curació radical de las trencaduras congènitas y adquirides de l'infància y tot lo concernent á Cirurgia y a Ortòpedica.

Casa recomenada per tots los seyors metges que han tingut ocasió de coneixela, tant per los generos de son catàlech com per los prèus reduïts.

PERE MONTSERRAT. Unió, 34.—TARRAGONA

La véritable propaganda

és farà usant tots los catalans l'inmillorable Paper de fumar CATALUNYA.

ABONOS

químichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisant, elaborant los compleixs especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organico-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció á las necessitats de la planta y terra y que deuen destinarse. Despullas, tercerilla etz., grans llegums etz.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.—TARRAGONA

LA MELLOR:

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pessa.

A engrès importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Rens.

A la menuda: Farmacia del Centro.—TARRAGONA.—Demanar AYGUA naf SERRA

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pessa.

A la menuda: Farmacia del Centro.—TARRAGONA.—Demanar AYGUA naf SERRA

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pessa.

A la menuda: Farmacia del Centro.—TARRAGONA.—Demanar AYGUA naf SERRA

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pessa.

A la menuda: Farmacia del Centro.—TARRAGONA.—Demanar AYGUA naf SERRA

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca y escullida del taronger agre y's vend en botellas de 1/4 de litre al preu d'una pessa.

A la menuda: Farmacia del Centro.—TARRAGONA.—Demanar AYGUA naf SERRA

LA MÉS AGRADABLE

Aquesta triple ayga de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor

tendre, fresca